FOTBAL

ÎN OBIECTIV: turul campionatului diviziei A (III)

„NOUL VAL": AFIRMĂRI, PROMISIUNI, SPERANȚE...

Dincolo de ceea ce înseamnă sub aspect spectacular sau tehnico-tactic, campionatul, competiția internă de unică regularitate, își confirmă valoarea (sau, în revers, lipsa de valoare) prin numărul și calitatea jucătorilor tineri pe care reușește să-i afirme, scoțînd la lumină nume noi, acordîndu-le putere de notorietate.

În fotbal — ca și în celelalte domenii ale vieții, de altfel — talentul și seriozitatea își găsesc, mai devreme sau mai tîrziu, un mediu propice afirmării,



IORDACHE — un portar care a cîștigat multe puncte pentru Politehnica Iași..

conducînd la formarea unor fotbaliști adevărați.

Există, în prima divizie, jucători foarte tineri — de 18—19 ani — care se nasc parcă vedete, la fel cum, în același perimetru de verdeață, trăiesc jucători cu vechi state de serviciu care n-au fost niciodată ceea ce se cheamă o „vedetă"...

Soarta primilor, a talentelor care deschid mai devreme porțile performanței, cucerind votul de încredere al antrenorilor, simpatiile și speranțele noastre, ne interesează în mod special, de-a lungul adevărului că în fotbal primenirea generațiilor reprezintă un fenomen nu numai dorit, dar și necesar.

Să încercăm să facem, la această primă cădere de cortină, un succint bilanț al activității TINERILOR FOTBALIȘTI prezenți pe scena diviziei A, lăsind de-o parte acele valori — Dumitru, Dinu, Tătaru sau Neagu, bunăoară — devenite monedă de largă circulație în fotbalul autohton.

1. Certitudini ?

Exceptînd un grup de patru-cinci tineri „aleși" — ne gîndim la **Olteanu** (Steagul roșu), **Broșovschi** (U.T.A.), **Cringașu** (Petrolul) și, mai ales, la **Beldeanu** (Progresul) — care au reușit să se impună încă din sezoanele trecute, făcînd dovada unor calități indiscutabile, polarizînd atenția antrenorilor diverselor loturi naționale (juniori, tineret, olimpic), turul abia încheiat a propulsat în prim-plan cîțiva jucători: — **Doru Popescu** (Dinamo), **Gherghelí** (Steagul roșu), **Marica** și **Iordache** (Politehnica Iași), **Florea** (S.C. Bacău), **Georgescu** și **Sandu Mircea** (Progresul), **Bojin** (C.F.R. Timișoara) — a căror evoluție am socotit-o, sub unghiul de vedere al randamentului manifestat în echipa de club, UTILĂ, ei reușind să joace de la egal la egal cu coechipierii și adversarii mai în vîrstă.

Exemplele, în sprijin, ni se par grăitoare și ele nu sînt puține.

Florea a fost unul dintre puținii jucători ai Sport Clubului Bacău care a îmbrăcat în turul consumat de 15 ori tricoul; **Sandu Mircea, Dudu Georgescu, Marica și Gherghelí** s-au dovedit „piese de rezistență" în arsenalul tactic al echipelor lor, reușind uneori goluri decisive, care au cîntărit foarte greu în balanța rezultatelor finale; **Iordache** a determinat nu o dată echilibrul de joc al Politehnicii, apărînd fără greșeală, trecîndu-și în cont mari contribuții (vezi meciul cu Dinamo) la izbînzile echipei sale; în sfîrșit, **Doru Popescu** a demonstrat că are deosebite atribute pentru ingrata misiune de „vîrf solitar", înscriind 7 goluri și devenind unul dintre golgeteri, iar **Bojin** a reprezentat singura rază de soare pe cerul înnorat al C.F.R.-ului din Timișoara.

Aceștia au fost tinerii jucători care ne-au atras în mod special atenția în sezonul încheiat, izbutind, în pofida unor reale vicisitudini — **Doru Popescu** nu și-a găsit întotdeauna locul în echipă, **Gherghelí** a fost mult timp accidentat, **Dudu Georgescu** a acuzat uneori, mai ales la meciurile din deplasare, dificultățile rolului de sacrificiu tactic ce i s-a încredințat — să se impună, deopotrivă spectatorilor, cît și selecționerilor.

FĂRĂ NICI O EXCEPȚIE, ei sînt incluși în diversele loturi, și selecția aceasta — recompensă cu multiple satisfacții la vîrste tinere — nu face altceva decît să confirme justețea aprecierilor noastre.

...Evident, detașarea în discuție nu trebuie așezată doar în sfera laudelor, eludînd eventualele reproșuri. Dimpotrivă, apreciind JOCUL DE ANSAMBLU, randamentul tinerilor jucători amintiți, vom sublinia că, prin referință la fotbalul modern, ei mai au multe de îmbunătățit, de șlefuit. Lui Florea i se reproșează „pierderea suflului"; **Dudu Georgescu** suferă adesea de stereotipie în acțiuni; **Gherghelí** nu are suficientă forță; **Doru Popescu** nu se poate lăuda cu un rafinament tehnic pe măsura capacităților de finalizator; **Bojin** „uită" adesea jocul, iar evoluția lui **Sandu Mircea** cunoaște nepermis de multe momente de dezinteres etc.

Acestea sînt primele lipsuri, cele mai vizibile. Pentru a intra cu adevărat în circuitul marilor valori ale fotbalului, tinerii jucători menționați vor trebui să insiste tocmai asupra „minusurilor", strîngînd din dinți, depunînd eforturi sporite.

Parafrazînd, fiecare tînăr talentat are în raniță bastonul de ...internațional. Pentru asta, însă, talentul trebuie ajutat de un REGIM DE MUNCĂ ȘI SERIOZITATE pe care antrenorii au datoria să-l stabilească și să-l supravegheze.

Cu cît mai devreme, cu atît mai bine...

2. Voci... în schimbare

Dedicăm acest al doilea capitol tinerilor fotbaliști cărora campionatul trecut le dezvăluise mari posibilități, aliniind numele lor multor nădejdi, fotbaliști care în sezonul aflat în discuție N-AU CONFIRMAT, trădînd așteptările noastre, jucînd departe de bănuita lor valoare.

Este vorba aici, în primul rînd, de **Ștefănescu** (Steaua), **Petreanu** (Rapid), **Bălan** (Universitatea Craiova), **Lică** („U" Cluj), **R. Ionescu** (Progresul), **Iordănescu** (Steaua), jucători care — taxați cu un an sau doi în urmă drept mari speranțe ale fotbalului românesc — n-au atins maturitatea scontată, evoluînd capricios, încîntîndu-ne rareori, cu un meci sau cu o repriză, întristîndu-ne cel mai adesea, cu o suită de patru-cinci partide foarte slabe...

Știm, explicații există. Unele mai plauzibile — accidentări **(Iordănescu, Bălan)**, examene „în lanț" **(Lică, R. Ionescu)**. Altele, mai puțin...

Ne întrebăm, astfel, sub semnul cărei motivări stau evoluțiile SUB ORICE CRITICĂ, repetate, ale celor doi înaintași steliști, recunoscuți drept jucători tehnici, ascultători, ușor de mobilizat ?

Nici **Ștefănescu**, nici **Iordănescu** nu mai probează — acuză însușită de ei înșiși! — condiția fizică din anii trecuți, cînd făceau parte din „naționala" de juniori și nu erau de-



DORU POPESCU — un atacant care marchează multe goluri, dar pentru care tehnica mai are multe, multe secrete

cît... rezerve la echipa de club! **Petreanu** și **Bălan** se abandonează — cu o ambiție demnă de o cauză infinit mai bună — unui joc bătrînesc, cu capul în pămînt. Toți ratează copilărește, dau pase la adversar, „dispar" din joc, n-au forță, n-au curaj, n-au simțul jocului colectiv.

Toate acestea au devenit — pe parcursul ultimului sezon — REALITĂȚI greu de combătut și, neîndoios, jucătorii aceștia, de care legasem multe speranțe pentru mai tîrziu, sînt ei înșiși primii vinovați. Dar, oare, numai ei?

ESTE FOARTE TRIST PENTRU UN FOTBAL SĂ NU AIBĂ TALENTE. DAR E INFINIT MAI TRIST CA EL SĂ LE AIBĂ ȘI SĂ LE IROSEASCĂ TIMPURIU, FĂRĂ ROST...

Ștefănescu, Petreanu și ceilalți ar trebui să mediteze mai profund la asemenea adevăruri simple.

3. Promisiuni

Undeva, între categoriile enumerate mai sus, între tinerii fotbaliști care AU PROGRESAT și cei care au făcut PAȘI ÎNAPOI, am situa, seduși de moderna tiranie a clasificărilor, grupa tinerelor talente care, pur și simplu... AU JUCAT!

A evolua — măcar o singură dată și nici măcar un meci întreg — în cadrul diviziei naționale A reprezintă, ca act în sine, un succes eliberat de orice speculație. **Schepp** (U.T.A.), **Smarandache** (Universitatea Craiova), **Șerbănoiu** (Steagul roșu), **Bătrîna** (U.T.A.), **Dobrescu** (Jiul), **Petruț** (Petrolul), **Năstase** și **Sandu Ion** (Progresul) au făcut-o chiar de mai multe ori, cu bune rezultate pentru jocul de ansamblu al echipelor lor. Căutînd o plasare în timp, i-am aduna pe toți în „generația campionatului viitor", mulți dintre ei (Schepp, Năstase, Smarandache etc.) fiind încă juniori și apărînd în echipele de club doar în cazuri de forță majoră.

Asupra „clasei" lor ne este încă greu — dacă nu imposibil — să ne pronunțăm cu fermitate, prin prisma evoluției din cîteva meciuri de campionat. Elementele de concluzie sînt puține, iar taxările ar căpăta pecetea grabei.

Să așteptăm, cu speranța că aceste tinere talente se vor căli în retur, devenind fotbaliști autentici, maturi și cumpătați.

★

Deși nu încearcă vanitatea unor analize exaustive, această trecere în revistă nu poate sfîrși fără a nota o observație care ni se pare interesantă. Am citat nume, am făcut aprecieri, am încercat să depistăm cauze și — vorbind despre fotbaliștii tinerei generații — am scris în mai multe rînduri numele unor cluburi. E drept, puține nume: **Steagul roșu, Progresul, Politehnica, Steaua, Petrolul, „U" Cluj.**

N-am pomenit niciodată de F.C. Argeș sau Farul! Asta nu dă, oare, nimănui de gîndit?

Ovidiu IOANIȚOAIA

„...Îl iubesc pe Dobrin, cred în Dumitrache și aștept lucruri mari de la Tătaru II!"

spune Silviu Bindea, fosta aripă dreapta a „Ripensiei"

Îl am în fața ochilor pe „Binduț", unul din idolii copilăriei mele. Îl studiez prin norul fumului de țigară. Poartă ochelari cu rame mari, părul îi este brumat, a mai pus cîteva kilograme pe trupul altădată firav și încordat ca un arc, dar Bindea și-a păstrat, totuși, vioiciunea. Trădează neastîmpărul din anii gloriei, cînd pîndea, lipit de tușă, una din pasele de aur ale lui Iuhasz, sau Cotormani, ca să țîșnească apoi ca din pușcă spre poarta adversă.

Credeam c-am să-l întîlnesc la stadion. Dar l-am căutat zadarnic prin mulțime. Din vechea gardă a Ripensiei nu-i zărisem decît pe Rudolf Bürger și Vasile Deheleanu. Aș fi vrut să leg vorba și cu ei, dar au plecat atît de amărîți după meci (timișorenii fuseseră iarăși îngenunchiați pe teren propriu) încît mi-am dat seama că treaba ar fi fost ratată de la început și că numai de interviuri nu le ardea!

Acum, însă, sînt „între patru ochi" cu Silviu Bindea, acasă la el, cu două cești mari de cafea în față, vegheați numai de un motan pus pe giumbușlucuri, care după ce a mototolit covorul de vreo patru ori, în căutarea unui pretins inamic, cine știe ce acțiune mai pune la cale.

— Azi, nu te-am văzut la stadion. Sorb din cafea, apoi arunc întrebarea brusc, ca o petardă: spune-mi sincer, de ce nu-ți mai place fotbalul?

„Binduț" pare surprins, dar, numai pentru o clipă:

— *Ba-mi place. Și n-am să-l trădez niciodată. Dar... face o pauză și apoi completează rar:* îmi place fotbalul adevărat, *fotbalul de calitate!*

— Și crezi că acum el lipsește?

— *La Timișoara, da. Și asta o știm toți!*

— Cum îți explici asta?

Bindea privește pe geam. Cutele de pe frunte încep să se șteargă. În parcul din fața casei sale, sfidînd întunericul care cade peste oraș, o ceată de puștani își dispută gălăgioși o minusculă sferă de cauciuc. Bindea se întoarce, brusc:

— Știi, ceva? N-ai vrea să schimbăm subiectul?

— Ai vreun motiv special?

— *Da. Am promis că nu mai discut despre fotbalul din orașul nostru. E inutil! Atîta vreme cît există această nefericită rivalitate Poli — CFR, nu vom reuși să urnim căruța. E o adversitate prost înțeleasă, ea a împărțit orașul în două și fiecare tabără caută să pună bețe-n roate celeilalte. Iată și „bilanțul" provizoriu: ceferiștii nu se mai despart de „lanternă" în divizia A, iar „Poli" a fost întrecută de „Crișul" în „B"!*

— E vreo ieșire din acest impas?

— *Da, Să se îngroape „securea războiului", să se muncească serios, cu oameni capabili, să se renunțe la balast și să existe sprijin total din toate părțile interesate!*

— Te-ar mai tenta reîntoarcerea pe banca antrenorilor?

— *Nu, Am o meserie liniștită! Ferită de riscuri și de... infarct. Prefer să urmăresc jocurile la televizor! Și-apoi, mai e ceva. Acum, li se cere* antrenorilor *să înfăptuiască minuni! Și eu nu cred în ele.*



BINDEA
văzut de Neagu RĂDULESCU

Cred în muncă, pasiune, talent și seriozitate!

— Avem antrenori buni?

„Binduț" își scoate ochelarii care îi împrumută un aer de profesor universitar, mai mult pentru un „time out".

— *Dragul meu, cum să-ți spun...* Sînt antrenori mari, *care au avut norocul să fie la echipe cu jucători de clasă.* Dar și mai mari *sînt, după mine, cei care au realizat lucruri neașteptate la echipe modeste.* Aceștia sînt vrednici de stimă!

Apoi, deodată, presimțind parcă „atacul" următor, parează prudent:

— *...Nu-mi cere nume, că nu-ți dau!*

Seara bate cu degete nevăzute în fereastră. Afară, copiii își continuă disputa la lumina lămpilor de neon.

— *Mă bucur cînd îi văd jucînd,* continuă „Binduț" cu un glas mai cald, mai învăluitor. *Fotbalul e jocul copilăriei. La șapte ani loveam perfect balonul cu ambele picioare. Aici, pe maidan sau pe trotuar, se începe „academia" fotbalului. La club, copilul trebuie să vină cu lecția pregătită. Sînt necesari însă „ochi" peste tot. „Ochi" pasionați care să știe să descopere în gloata copiilor caratele talentului. Cu talentul nu există tocmeală. Te naști sau nu cu el!*

— La „Ripensia", erau toți talentați?

— *Nu. Dar cei ce nu aveau talent, îl suplineau printr-o dăruire totală în joc. Altfel, n-aveau loc la echipă! Și mai e ceva. Noi ne antrenam cu plăcere. Acum, chiar juniorii privesc antrenamentul ca o obligație plictisitoare. Nu-i bine!*

— Care crezi că era secretul eficacității la vestita înaintare a Ripensiei? De ce reușea, uneori, faze cu adevărat electrizante?

— *Noi jucam cu multă pasiune. Și jucam OFENSIV. Atît acasă cît și în deplasare. Ținta noastră era în primul rînd, un joc frumos! Dacă reușeam, obțineam, bineînțeles, și victoria!*

— Erai mic de statură și destul de firav. Cum te descurcai pe teren?

— *Evitam lupta corp la corp. Prin mișcări înșelătoare căutam să scap de adversarul direct. Aveam viteză. Apoi, am căpătat și forță. Nu l-am evitat nici pe celebrul Sesta. Și încă ceva.* Nu săream decît la mingile la care știam că am șansă de cîștig. Duelurile cîștigate la cap, îl demobilizează întotdeauna pe adversarul direct. *Poți să subliniezi asta?*

— Care crezi c-a fost cel mai bun jucător la vremea dumitale?

— *Bodola. Avea toate calitățile și se afla* întotdeauna acolo unde era nevoie. *Pe aceeași treaptă îl plasez și pe Baratki.*

— **Ce jucători îți plac mai mult din generația actuală?**

— Îl iubesc pe Dobrin, cu calitățile și defectele lui, cred în Dumitrache și aștept lucruri mari de la Tătaru II.

— Ești sentimental. Vorbești numai de înaintași...

— *La „mijloc" îmi place Radu Nunweiller.*

— Ce-i dorești fotbalului nostru?

— *Noi succese. Și un nou Mexico la... München, dar cu rezultate și mai bune. Eventual, o „breșă" în semi-finală...*

— Dar fotbalului timișorean?

— *Iar nu-mi dai, pace, omule?*

Binduț oftează. Pentru prima oară de cînd stăm de vorbă.

— *Crezi,* continuă el, *că n-am și eu mîndria mea de timișorean și de fost ripensist? Crezi că nu mi-ar fi plăcut să te iau de la ușă... „Vezi că tot Bănatu-i fruncea"? Dar cel puțin deocamdată, trebuie să mai avem răbdare. Cîtă, nu știu. Pînă la primăvară, pînă la toamnă, peste un an, doi.. Vom vedea!*

George MIHALACHE

„TURNEUL ÎN AMERICA DE SUD NU E O JOACĂ!"

(Urmare din pag. 1)

— ... să realizați în decursul lui?

— *Ne îndreptăm atenția, în primul rînd, spre o pregătire superioară celei din anii precedenți. Datorită climei, zăpezii și terenurilor impracticabile, la noi e greu să dobîndești o pregătire multilaterală. În Brazilia vom căuta să corelăm jocurile cu orele de antrenament. Ne gîndim la un util schimb de experiență cu fotbalul brazilian.*

— Preferați adversari puternici sau de o valoare mai modestă?

— *A juca în țara lui Pele și a campionilor mondiali nu e o misiune ușoară pentru nimeni. Nu ne putem avînta, și nici nu e bine, să ne confruntăm din primul joc cu echipe puternice. După scurta perioadă de pregătire din țară (aproximativ 10—12 zile) și după 2—3 zile de aclimatizare, am cerut impresarului să perfecteze la început partide care să permită jucătorilor noștri intrarea treptată în efort. După aceea, nu vom ocoli formațiile redutabile. Este și o chestiune de prestigiu. Vom juca cu Portuguesa, avem de acordat revanșa lui F. C. Curitiba, lucru pe care, poate, îl va dori și Bangu. La înapoiere, intenționăm să susținem două jocuri mai grele în Spania sau Italia. Desigur, ne vor interesa și rezultatele.*

— Văd că vă documentați în privința turneului.

— *Nici nu se poate altfel. Unii dintre jucătorii noștri — Răducanu, Dan, Dumitru, Lupescu, Neagu — au mai fost în Brazilia. Pentru echipă în ansamblul ei va fi o premieră. Am stat de vorbă cu medicul D. Tomescu, care, cu amabilitate, ne-a oferit o serie de date interesante culese cu prilejul deplasărilor lotului național. Ziele acestea îl vom consulta și pe Angelo Niculescu. După aceea, vom stabili programul șederii noastre în Brazilia, al pregătirilor pe care ne propunem să le efectuăm. Turneul din America de Sud nu e de loc o joacă și, ca atare, îl vom pregăti cu atenție. E vorba nu numai de prestigiul echipei, dar și al fotbalului românesc. După o asemenea călătorie, vrem ca la înapoiere, adică în retur, să culegem roadele.*

— Plecați în Brazilia cu întregul lot?

— *Da. Pînă la plecare se vor reface și Dan, și Neagu, care urmează în prezent tratamentul adecvat. La 4 ianuarie, la prima noastră întîlnire, ei vor fi prezenți la apel.*

carnet de vacanță

MOCANU ÎN FAȚA A DOUĂ EXAMENE: UNUL FOTBALISTIC, ALTUL LA I.E.F.S.

— Cu Mihai, vă rog!

— **La telefon.**

— Cum e la Ploiești?

— **O atmosferă ca-n Bacovia. Ce păcat că nu ninge de loc! Dar, tot sper să-i ofer Alinei (s-a făcut mare, are trei ani și două luni) clipe frumoase la săniuș.**

— ?!?

— **Sîmbătă plec pentru două zile la Breaza, unde zăpada cade mai des și mai... repede.**

— Breaza va fi singura escală de vacanță?

— **Nicidecum. Am de gînd să întîmpin noul an la Constanța, orașul meu de lansare.**

— Vei sta mult acolo?

— **Pînă la 8 ianuarie. Încep apoi, concomitent, pregătirile pentru două sezoane. Unul fotbalistic, iar celălalt la... I.E.F.S.**

— Succes! **(G. R.)**

MANTA ȘI DINU IORDAN AU DISPĂRUT

Zilele trecute, l-am întîlnit pe antrenorul secund al Progresului, Alexandru Caricaș. Am profitat de acest prilej pentru a afla amănunte despre jucătorii clubului din str. dr. Staicovici. Iată ce ne-a declarat Al. Caricaș:

„După cum se știe, la cîteva zile de la terminarea campionatului, ne-am deplasat la Băile Herculane. Programul: odihnă, refacerea potențialului fizic al jucătorilor. Vă vor surprinde, poate, veștile pe care vi le voi da: portarul Manta (în fotografie prezent, apoi... fugitiv) și mijlocașul Dinu Iordan au părăsit stațiunea, fără a ne spune ceva. Unde au plecat? Am fi curioși și noi să aflăm. Ceilalți jucători cu care am plecat la Băile Herculane sînt sănătoși, iar peste cîteva zile se vor reîntoarce la București." **(Aurel PĂPĂDIE)**

LA ELECTROPUTERE VACANȚA SE ÎNCHEIE LA 6 IANUARIE

Divizionara B **Electroputere Craiova** și-a început vacanța la 19 decembrie, urmînd să reia pregătirile la 6 ianuarie, cu obișnuita vizită medicală.

Antrenamentele propriu-zise vor începe la Craiova, după care, în primele zile ale lunii februarie fotbaliștii craioveni vor disputa mai multe jocuri de pregătire. În acest sens, se poartă tratative cu **U. M. Timișoara, Minerul Anina, C.S.M. Sibiu și Chimia Făgăraș.**

Ședința de analiză pe marginea comportării echipei în turul campionatului a fost fixată pentru 12 ianuarie. **(Șt. GURGUI, coresp. principal)**



RETURUL REVANȘEI? *Înaintea greului asalt al returului, componenții echipei Progresul își adună forțele în ambianța plăcută, liniștitoare, de la Herculane.*
De la stînga la dreapta: Grama, Beldeanu, Șt. Marinescu, Ghiță (jucător al echipei de tineret), Raksi, Manta, Dudu Georgescu, Filipescu Foto: Șt. BAKCI

STUDENȚII TIMIȘORENI CU GÎNDUL LA RETUR

L-am întîlnit zilele trecute pe Toma Jurcă, antrenorul fotbaliștilor de la Politehnica Timișoara. Împreună cu secretarul clubului, el stabilea datele viitoarelor pregătiri.

Cu acest prilej, am aflat că jucătorii au intrat în vacanță fotbalistică văzîndu-și fiecare de situația școlară, de treburile personale. Desigur, toți regretă că la jumătatea campionatului echipa a pierdut șefia clasamentului. Dar, va veni returul... Pînă atunci, antrenorul a lăsat fiecăruia latitudinea de a alege locul unde-și va petrece concediul. La 7 ianuarie, reîntîlnirea la club, vizita medicală și... start în pregătirile pentru sezonul viitor. **(C. A)**

UNII LA BĂI, ALȚII ACASĂ, IAR GRUBER (DUNĂREA GIURGIU)... O PASĂRE CĂLĂTOARE

Și componenții echipei Dunărea Giurgiu se află în vacanță. O parte dintre ei, Cristache, Lungu, Iacob, Sandu și Grădinaru, care au suferit traumatisme, se află, la indicația medicului Ion Munteanu, la Băile Felix, unde urmează un tratament de 18 zile.

În momentul de față, se află la Giurgiu și doi foști componenți ai echipei: Vasile Mustață (de la Ceahlăul P. Neamț) și Alexandru Ivan (Steagul roșu Plenița) care, după toate probabilitățile, vor activa în sezonul următor din nou la Dunărea Giurgiu.

În timp ce unii se întorc alții.. pleacă, cum e cazul fotbalistului Gruber care, fără să aibă consimțămîntul conducerii secției și al asociației, a pornit spre Petroșani.

După cum ne-a declarat Paul Chirea, președintele asociației sportive Dunărea Giurgiu, echipa își va relua pregătirile, sub conducerea antrenorului Petre Mîndru, în ziua de 8 ianuarie, după efectuarea vizitei medicale. **(Tr. BARBALATĂ, coresp).**

LA METALURGISTUL CUGIR — O LUNĂ DE ODIHNĂ

Cei 17 componenți ai lotului Metalurgistul Cugir, din campionatul diviziei B — locul 5 în seria a II-a, au luat, se pare, cea mai lungă vacanță fotbalistică: o lună (10 decembrie — 10 ianuarie 1971). În această perioadă, majoritatea fotbaliștilor rămîn în localitate, iar cîțiva au plecat pentru intervale scurte la București (Șoangher, Mateescu, Dobre, Niculescu) și la Arad (Iancu).

În ianuarie 1971, antrenorul D. Munteanu a programat primele antrenamente la Cugir, apoi pregătirile vor continua într-o altă localitate. Conducerea asociației încearcă, în prezent, să definitiveze una din variantele propuse de antrenor: deplasarea la o stațiune de pe Valea Prahovei sau un turneu de 10 zile în Iugoslavia. Pentru definitivarea celei de a doua variante, conducerea asociației duce tratative cu echipa Lokomotiv din Vinkovci.